

עליזה ומנחם בגין עם רחמים רון מלחמת "בת שבע"

בעולם המחול / מאת אוליה זילברמן

כוריאוגרפים ישראלים בלהקת "בת שבע"

המנהלת הכללית — בת שבע דה רוטשילד; היועצת האמנותית — מארתה גרהאם; המרכזות האמנותיות — לינדה הודס; יועצת — רנה שינפלד; הנהלה מוזיקאלית — גארי ברתיני; התאורה — חיים תכלת.

למארתה גרהאם; היא מתמשכת, כמדומה לי, יתר על המידה ואור לי שמה גם יותר מדי את הדגש על הצד הארוטי ומיסכן הוא, הגר-בר" בין שתי הנשים הללו, הרי-צות בן, אך ההבדל בדרכי הפתיחות של שתי הנשים ביחסן אל הגבר מובלט כאן יפה מבחינה כוריאוגראפית, וגם מצבה הטרנאגי של שרה, רמוי התפאורה הסמלית, צבעי התלבושות והתאורה וכן ה-מוזיקה — הכול התלכד כאן לכלל מציגה אמנותית יפה.

רנה גלוק היא בודאי לא רק רקדנית מצויינת, אלא גם כוריאורגראפית כשרונית מאוד וגם גליה גת ורחמים רון, אינם גופלים ממינה במחול זה.

כניגוד גמור לתמונה זו — ה-הומורסקה הפארודיסטית והתמימה "אדם וחיה" בכוריאוגראפיה, תל-בישות ואכזריות מפרי רוחה של רקדנית הלהקה אשרה אלקיים, לפי המוזיקה הקלה יותר של הר-בראזיליאני וילה לובוס ועם ה-תאורה של ח. תכלת. גם בדואט זה של דסי תדרי (חיה) ורחמים רון (אדם), יש אקטואליזאציה של הסיפור התנ"כי הקדום, אקטואלי-זאציה, ההוספת אותו כמעט לא-ניקדוטה עליוה והרי ברבע שחיה אוכלת את התפוח, היא יודעת כבר לשלוט בגבר שלה ומושכת אותו בחבל אחריה. דסי תדרי כחיה קצת, "שמנמנת" מדי, אך נחמדה ובעלת הומור טבעי, ירחמים הוא בן זוג מתאים לה. הכוריאוגרא-פיה הצעירה אשרה אלקיים, מגלה כשרון וראייה הומוריסטית מצויינת. הבכורה הראשונה בערב זה הי-תה, "צו הרשות", בכוריאוגראפיה של אחד הרקדנים הראשיים, אחד בן דוד, מוזיקה של דניאל שליט הצעיר, מנצח המישנה ב-

עם להקת "בת שבע" ועם ה-קוראים הסליחה, אם הערכתי זו באה באיחור: כי הרי ביקשתי לתקן את התרשמותי החטופה מן הערב, כוריאוגראפים ישראלים, על שתי הבכורות שבו, ולבקר שנית כהצגה הזאת, אולם הלהקה לא ערכה הופעה נוספת בתל-אביב ונאלצת להסתפק בהתרשמותי הראשונה. זאת ועוד: אם כבר כתבתי פעם על חלק מן הבאלטים, הרי בכוננה לא עיינתי הפעם ב-שורות הללו, למען אתרשם מחדש, ואולי אחרת, שכן אם ההתרשמות מיצירה חדשה מוזיקאלית אינה, לרוב, שלמה אחר האזנה ראשונה, מכל-שכן נכון דבר זה לגבי נוכחות ראשונה ביצירה כוריאוגראפית מודרנית, שיש לראותה ול-האזין לה פעמים מיספר.

מטבע האדם הוא להתרגל אף לפלאים, ואכן התרגלנו לאותו מפעל לאומי חשוב, ששמו הלהקת "בת שבע". תוך שנים מועטות הצ-ליחה בת-שבע דה רוטשילד, בעו-רתה של מארתה גרהאם ובסיוע העוזרים הישראלים שלה, לא רק ללקט את הרקדנים הישראלים, אלא גם לעודד צעירים ואף מלחי-נים ישראלים, ועתה מתחילים להת-בלט בלחץ כהדרגה גם הכוריאורגראפים הישראלים, הבאים לעת-עתה מתוך הלהקה עצמה. לא נאמר, כמוכן, שבנסיגנות הכוריאורגראפיים הישראלים נראה כבר, ה"שג" אמנותי והתחלות, כביכול, של

המנהלת הכללית — בת שבע דה רוטשילד; היועצת האמנותית — מארתה גרהאם; המרכזות האמנותיות — לינדה הודס; יועצת — רנה שינפלד; הנהלה מוזיקאלית — גארי ברתיני; התאורה — חיים תכלת.

עם להקת "בת שבע" ועם הקוראים הסליחה, אם הערכתי זו באה באיחור: כי הרי ביקשתי לתקן את התרשמותי החטופה מן הערב, כוריאוגראפים ישראלים, על שתי הבכורות שבו, ולבקר שנית כהצגה הזאת, אולם הלהקה לא ערכה הופעה נוספת בתל-אביב ונאלצת להסתפק בהתרשמותי הראשונה. זאת ועוד: אם כבר כתבתי פעם על חלק מן הבאלטים, הרי בכוננה לא עיינתי הפעם ב-שורות הללו, למען אתרשם מחדש, ואולי אחרת, שכן אם ההתרשמות מיצירה חדשה מוזיקאלית אינה, לרוב, שלמה אחר האזנה ראשונה, מכל-שכן נכון דבר זה לגבי נוכחות ראשונה ביצירה כוריאוגראפית מודרנית, שיש לראותה ול-האזין לה פעמים מיספר.

מטבע האדם הוא להתרגל אף לפלאים, ואכן התרגלנו לאותו מפעל לאומי חשוב, ששמו הלהקת "בת שבע". תוך שנים מועטות הצ-ליחה בת-שבע דה רוטשילד, בעו-רתה של מארתה גרהאם ובסיוע העוזרים הישראלים שלה, לא רק ללקט את הרקדנים הישראלים, אלא גם לעודד צעירים ואף מלחי-נים ישראלים, ועתה מתחילים להת-בלט בלחץ כהדרגה גם הכוריאורגראפים הישראלים, הבאים לעת-עתה מתוך הלהקה עצמה. לא נאמר, כמוכן, שבנסיגנות הכוריאורגראפיים הישראלים נראה כבר, ה"שג" אמנותי והתחלות, כביכול, של